

KIZ İMAM HATİBİN GENÇ KALEMLERİ

SANDIKLI KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
NİSAN 2025 SAYI 6

Kıymetli Okurlarımız,

2024-2025 Eğitim-Öğretim Yılında Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ortaokul kısmında Türkçe derslerimizdeki yazı çalışmalarımızda pek çok deneme, makale, hikâye, şiir, fabl, mektup, hatıra yazma çalışması yaptık. Bunların içinde dikkat çekenleri bir dergi bünyesinde birleştirerek hem velilerimizle, okul dışındaki paydaşlarımızla buluşturmak hem de bu öğrencilerimizin kalem becerilerini, ifade güçlerini diğer öğrencilerimize, çevremize örnek olarak sunabilmek adına bu dergiyi ortaya koyduk.

Bu sayımızda okulumuz öğretmenleri ve eğitim-öğretime devam eden öğrencilerimizin yanı sıra Sandıklı'mızın renkli simalarından gönüllerde iz bırakmış "Alos"u tanıtan bir yazıya, ilçemizin ilginç sülale isimlerine yer verdik. Ayrıca okulumuzda kırk yıla yakın görev yapan Kemal Şengül Hoca'mızın Peygamberimiz için kaleme aldığı bir yazı da bu sayımızda yer aldı. Yazılarını paylaştığımız herkese yürekten teşekkür ederiz.

Okurken sizleri tebessüm ve tefekkür ettireceğini ümit ettiğimiz dergimizin altıncı sayısı hayırlara vesile olsun.

Saygılarımızla...

Ibrahim Özmen

İmtiyaz Sahibi:

Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi Adına
Cevdet Akkaya / Okul Müdürü

Yazı İşleri Sorumlusu / Editör:

Ibrahim Özmen / Türkçe Öğretmeni

Yayın Kurulu:

Ali Acar / Türkçe Öğretmeni
Ibrahim Özmen / Türkçe Öğretmeni
Sevgi Aslan / Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Fotoğraf ve Teknik İşler:

Mahmut Türk / Matematik Öğretmeni

Yıl ve Sayı:

2025 / 6

YETERLİ OLDU MU?	1
ALÇI BENDEN SORULUR	2
AYRILIK GÜNÜ	3
ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 1 / AÇLIK VE TERLİK GÜNÜ	3
ÜLKEMİZDE KAHVE	3
CESARETİN İLK ADIMI	4
HAYATIMIZ VE HATALARIMIZ	4
BABAM	5
KUZENİM İLE BİR GÜN	6
ŞİİR SAATİMİZ 1 / DOĞANIN NEFESİ	7
ŞİİR SAATİMİZ 1 / 23 NİSAN	7
EMİR VE NEZAKET	7
AKROSTİŞ ÇALIŞMALARI 1	8
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE SANDIKLI'MIZIN SÜLALE İSİMLERİNDEN SEÇMELER 1	9
DOĞUM GÜNÜ SÜRPRİZİ	10
YÜREK YORGUNLUKLARIMIZ	10
SANDIKLI'DA İZ BIRAKANLAR: ALOS	11
ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAK	15
ÖZEL YEMEK TARİFİM	15
HZ. PEYGAMBER'İN (SAV) EĞİTİM ANLAYIŞI VE METODU	16
TEFEKKÜR SAATİ	19
DÜRÜST İNSAN	20
BAŞARI VE İNSAN	20
ÇAY NEDİR?	20
TEBESSÜM SAATİ	21
AYRILIRKEN	22
ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 2 / GÜNDEN AYRILIRKEN	22
BANA SOR	23
ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 3 / BANA SOR	23
ŞEHİRLERİN BOĞUCULUĞU	24
BİLGİ YARIŞMASI	24
OKUMAK VE DERS ALMAK	24
ŞİİR SAATİMİZ 2 / NUREDDİN HOCA'M	25
ŞİİR SAATİMİZ 2 / 23 NİSAN	25
BİR ANLIK PARILTI: MUTLULUK	26
MUTLULUK ARANABİLİR Mİ?	26
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 1	27
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 2	28
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 3	29
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 4 - 5	30
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 6 - 7	31
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 8	32
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 9	33
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ 10	34
HAYATIMIZ VE SUSKUNLARIMIZ	35
TALİHSİZ GÜN	36
KAR ZAMANINDAKİ KAZA	36
AYRILIKLAR VE HAYATIMIZ	37
KIRK YIL HATIRI VAR	37
AKROSTİŞ ÇALIŞMALARI 2	38

YETERLİ OLDU MU?

İbrahim Özmen - Türkçe Öğretmeni

6/A Şubesinin sınavını tamamladım. Evde sınav kâğıtlarını okuyup değerlendirmeye başladım. Bir sınav kâğıdına geldiğimde duraksadım. Derslerle hiç ilgisi olmadığını düşündüğüm; ödevlerini, derste işlenenleri falan hiç takip etmeyen bu erkek öğrencim tam 85 puan almıştı. Sınav klasik sorulardan ve kompozisyonlardan oluşmaktaydı. Test usulü olsa “Şansı yaver gitmiş.” diyebilirdim. Çevresinde oturan çocukların cevaplarıyla da karşılaştırdım. Yazdığı cevaplar, yorumlar, açıklamalar farklı cümlelerle ifade edilmişti. Bu durumda “Başkasından mı yararlandı?” diye düşünmek de gereksizdi.

Ne yapacağıma karar veremedim. Bütün sınav kâğıtlarını okuyup değerlendirdikten sonra içimde hiç şüphe kalmaması için öğrenciye aynı sorulardan başka bir sınıfta dersim olduğu esnada tekrar sınav yapmayı uygun gördüm. Aslında bu, yanlış bir adımdı. Ders esnasında bir kopya çekerken yakalanma durumu yoktu. Çevresiyle organize, sistematik bir kopya çekildiğini gösteren en küçük bir işaret de yoktu. Çocuğun aldığı not geçerliydi, hiç değiştirilmeden verilmeliydi. Ama şüphe içimizi kemiren bir kurttu. Bu kurttan ve kuruntudan yarın kurtulmalıydım.

Ertesi gün o sınıfa da dersim vardı. Sınav sonuçlarını duyurup bu öğrenciyi yanıma çağırdım. “Oğlum! Seni tekrar sınav yapmaya karar verdim. Bugün beşinci ders saatinde öğretmeninizden izin alıp 7/B şubesine gel!” dedim. Çocuk “Ne oldu ki?” diye şaşkın ve korkmuş bir vaziyette yüzüme bakıyordu. Demin yüksek not aldığını öğrenince ne de çok sevinmişti. Çocuğun hevesini kursağında bırakmıştım, güya ölçme değerlendirmenin güvenilirliğini sağlamaya çalışıyordum.

Öğrenci belirtilen saatte dediğim sınıfa geldi. Arka tarafta etrafı tecrit edilmiş boş bir köşeye oturttum. Sınıfın yoklamasını alırken diğer çocukları da susturmaya çalışıyordum. Bu hengâmede çantamdan sınav kâğıdını bulup o öğrenciye verdim. Çocuk yine manalı manalı yüzüme baktı. Aynı soruları tekrar sorduğumu görünce şaşırmasını ben de bekliyordum zaten. Ders bitti, çocuğun sınav kâğıdını teslim alıp çantama koydum.

Akşam eve gelip dosyaların arasından sınav kâğıdını bulup okuyayım dedim. Gözlerime inanamıyordum. Çocuk yine 85 puanın üzerinde bir not almıştı. “Demekki çocuk derste ilgisiz ve dersten kopuk gözükse de evde sıkı çalışmıştı. İkinci sınavda da aynı soruları aynı performansla cevaplamıştı, sizin de aklınızda soru işareti kalmamıştır herhalde.” diye düşündünüz muhtemelen ama beni şaşırtan durum, bu değildi.

Sınav kâğıdını çantamdan çıkartıp teslim ederken çocukların sınıftaki gürültüsü dikkatimi dağıtmış, çocuğa 6. sınıf yerine 7. sınıf sınav kâğıdı vermiştim. Demekki çocuğun manalı manalı, adeta "Ne yapmaya çalışıyorsun be adam!" diyen bakışlarının sebebi buymuş. Çocuk bir üst sınıfın sınav kâğıdından, işlemediği konulardan yöneltmiş bir sınav kâğıdından bile çok yüksek bir not alarak bütün şüphelere gidermişti. Ben ise çocuğa güvenmeyerek ona büyük bir hayal kırıklığı ve özgüven kaybı yaşatmışım. Ertesi gün çocuğu yanıma çağırıp "Niye sınav kâğıdında bir yanlışlık olduğunu bana bildirmedi?" dedim. Çocuk bu durumun kopya şüphesiyle kasten yapıldığını zannetmiş ve o yüzden itiraz etmemiş.

Kendisini boştan yere sınav tekrarına götürdüğüm bu süreç için ondan özür diledim. Önceki dönem 55-60 civarlarında verdiğim derse katılım notunu da bu yarıyıl için 100-100 olarak verdiğimi söyledim. Bu küçük adımlarla hatamı telafi edip onun gönlünü almaya çalıştım.

Çocuğun o üst sınıf sorularını nasıl çözdüğünü merak ediyorsunuz hâlâ, değil mi? İnanın ben de çok merak ediyorum, çocuğa da ikinci bir iletişim kazasına yol açmamak için, "Yine mi bir şeylerden şüphelendiniz? Yetti garî!" dedirtmemek için bu durumu sormadım. Olay, üzerinden geçen yıllara rağmen gizemini koruyor.

ALÇI BENDEN SORULUR

Ayşegül Develi 7/B 28

Sabah bir genç kız hastaneye gitti, oradaki "Aylin Sönmez" yazan dolabı açıp glyislerini glydi ve alçı odasına gitti. Oradaki eşyaları incelemeye başladı. İçeri hastanedeki doktorlardan biri girip o anı görünce genç kıza bağırdı çağırdı. Aylin her şeyi açıkladı, bu hastaneye yeni sağlık görevlisi olarak geldiğini söyledi. Doktor çok utanıp özür diledi. Doktorların bir türlü açısını yapamadığı bir hasta vardı. Aylin'den yardım istedi. Aylin de yardım edip alçıyı kolayca tamamladı.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 1

AYRILIK GÜNÜ

Ümit Yaşar Oğuzcan

Ben nice ayrılıklar gördüm ömrümce.
 Kuşlar gördüm; kırılmış kolu, kanadı.
 Ayrı düşmüş sevdiğinden kuşlar gördüm.
 Hiçbir ayrılık bana bu kadar komadı.
 Ayrılığın bir ağrıdır vurur şakaklarımda.
 Sonra birdenbire kırılır, kopar.
 Seni alıp uzaklara giden otobüs
 Benim üzerimden geçer hışımla.
 Devrilir, bakakalırım ardından
 Bir sel gibi akan gözyaşımda.
 Karanlık gitgide en derinlere çeker beni.
 Çaresiz, bütün sokaklarında bu şehrin
 Böyle perişan beklerim dönmeni.
 Ne yana baksam, çıldırtan bir akşam...
 İstemem ben bu ömrü, bu talihi istemem.
 Böyle durup durup senden ayrılmak varsa

AÇLIK VE TERLİK GÜNÜ

Fatma Akdağ 7/B 30

Ben nice yemekler gördüm ömrümce.
 Pizzalar gördüm; kaybolmuş sucuğu, sosisi.
 Ayrı düşmüş hamurundan sucuklar gördüm.
 Hiçbir ayrılık bana bu kadar komadı.
 Açlığın bir ağrıdır, vurur mideme.
 Sonra birdenbire karnım guruldar.
 Yemeğimi alıp uzaklara götüren kardeşim
 Benim üzerimden geçer hışımla.
 Üzülürüm, bakakalırım ardından
 Bir sel gibi akan gözyaşımda.
 Annem gitgide kulağımı çeker benim.
 Çaresiz, bütün gün evde dolaşırım.
 Böyle beklerim terliğin yere inmesini.
 Ne yana baksam kardeşimin güldüğü bir akşam...
 İstemem ben bu evi, bu kardeşi istemem.
 Böyle durup durup dayak yemek varsa...

ÜLKEMİZDE KAHVE

Tuana Türk 7/B 33

Bazen sabah ayırmak için içeriz kahveyi, bazen çalışmaktan sıkıldığımız zamanlarda tatlı bir mola için; bazen de misafirleri ikram ederiz kahveyi. Türk kahvesinin sunumu her yörede farklıdır. Kimisi fincan tabağına gül serpiştirir; kimisi çikolata, lokum gibi tatlı atıştırmalıklara yer verir. Kahvenin her çeşidi bir başkadır, ağızda bıraktığı tat da öyle. Bu da kahveyi çok özel bir içecek yapar.

CESARETİN İLK ADIMI**Nisagül Ebin 8/A 124**

Ece ilkokuldan beri her zaman sessizdi. Öğretmen soru sorduğunda cevabı bilse bile elini kaldırmazdı. Ya yanlış söylerse! Ya arkadaşları ona gülerse! Bu düşünceler onun içini kemirirdi. Bir gün okulda drama dersinde öğretmen herkesin sahneye çıkıp küçük bir doğaçlama yapmasını istedi. Ece'nin kalbi hızlı atmaya başladı, sıra ona geldiğinde tahtaya çıkmak istemedi ama içinden bir ses "Denemezsen asla bilemezsin." dedi. Derin bir nefes aldı ve sahneye çıktı. Başta sesi titriyordu, kelimeleri karıştırıyordu ama sonra izleyicilerin Onu dikkatle dinlediğini fark etti. Hata yapmanın o kadar da korkunç olmadığını hissetti. Bugün Ece için bir dönüm noktası oldu. Artık hata yapmaktan korkmuyordu çünkü hatalar aslında Öğrenmenin bir parçasıydı.

HAYATIMIZ VE HATALARIMIZ**Nisagül Ebin 8/A 124**

Hayat insanın sürekli olarak öğrenip geliştiği uzun bir yolculuktur. Bu yolculukta bazen doğru karar alır, bazen de hatalar yaparız. Hatalar çoğu zaman bize pişmanlık verse de aslında en büyük öğretmenlerimizdir. İnsanlar doğası gereği hata yapmaya meyillidir ancak önemli olan bu hatalardan ders çıkarıp bir daha aynı yanlışları yapmamaktır. Başarıya ulaşan insanlar, hatalarını kabul eden ve onlardan öğrenen kişilerdir çünkü hataları insanı daha güçlü ve bilinçli hâle getirir. Sonuç olarak hatalar hayatın ayrılmaz bir parçasıdır. Önemli olan hatalarımızı bir yük olarak görmek yerine onları gelişimimizin bir parçası olarak kabul etmektir. Böylece her yanlış bizi doğruya biraz daha yaklaştırır.

BABAM**Saadet Türkücü 6/B 59**

Babam çok çalışan biriydi ama eve gelince başka bir adama dönüşürdü. Bizimle her gece oyunlar oynardı. Annem de bu sırada babamı hayranlıkla izlerdi. Hafta sonu mutlaka pikniğe veya ailecek yemeye giderdik. Hafta sonuna gelmesini ipe çekerdik. Yine böyle bir hafta geçirip hafta sonuna gelmiştik.

Hafta sonu babaannemgille beraber piknik yapacaktık, piknik için her şeyi hazırdı, yola çıkmak için hazırdık. Herkes arabaya bindi, yarım saat sonra piknik alanına varmıştık. Babam bize sürpriz olsun diye uçurtma getirmişti, çok sevmiştik. Babam ateşi yakarken biz de uçurtmalarımızı uçuracaktık. Havada hafif bir esinti olduğu için uçurtma çok güzel uçuyordu ama babam bu esintiye çok kızılıyordu çünkü ateşi yakamamıştı. Birkaç denemeden sonra babam bir anda sinirlendi ve "İndirin şu uçurtmaları, dikkatimi dağıtıyor sunuz!" diye bize patladı. Babam kalbimizi kırmıştı, bizim hiçbir suçumuz yoktu.

Kardeşim ve ben bir köşeye oturup taş kâğıt makas oynuyorduk ki babam yanımıza geldi ve bizden özür diledi. Babam kalbimizi tam anlamıyla düzeltememişti, ona karşı içimde bir kırgınlık vardı. Babam sürprizlerle dolu bir insandı. Yemekten sonra birden ayağa kalkıp "Ebeee!" diye omzuma dokundu ve ben de kardeşimin omzuna dokundum. Babamla ikimiz kardeşimden kaçtık. Babam yine gönlümüzü almıştı.

Saklambaç, voleybol, futbol ve ip atlama derken epey bir yorulmuştuk. Babam birden arabaya bindi ve köye doğru ilerledi. Babamın ne yapmaya çalıştığını anlayamamıştık. On dakika sonra arabayla yanımıza geri döndü ve elinde bir paket dondurma vardı. Babam kırıdğı kalpleri çok güzel tamir etmişti, mutlu bir şekilde evimize döndük.

KUZENİM İLE BİR GÜN**Beyza Cesur 7/B 42**

Yaz aylarındaydık. En sevdiğim kuzenime misafirlğe gtmıştık, eve girdiğim an kuzenimi aradım. Odasının kapısından üstüme atlamasıyla eğlence başlamıştı.

Kuzenimin evleri geniş, bahçeli bir evdi. Dağın yanında, kedilerin çok olduğu bir yerdi. Her gittiğimde sevdiğim sarı tüylü Minnoş da oradaydı. İlk eğlencemiz genelde kedilerle olurdu, o gün de öyle olmuştu. Nereden geldiğini küçüklükten beri merak ettiğimiz, belki de milattan önceden kalma olan terliğe küçük Minnoş'u koyup gezdirecektik. Tabi, yerinde durur mu? Hemen kaçtı yaramaz. Biraz onu kovaladıktan sonra yorulup eve geçmeye karar verdik. Annemlerin yaptığı tatlıdan biraz yedikten sonra yine bahçeye çıktık.

Kuzenim biraz ileride terk edilmiş bir ev olduğunu söyledi. Oraya gidip içerisini keşfedecektik. Kardeşim de bunu duyunca bizimle gelmeye karar verdi. Annemin zoruyla onu da yanımıza alıp yola koyulduk. Eve varmak üzereydik ki yolda dikenlerin olduğunu fark ettik.

Dikkatli bir şekilde yolu geçtikten sonra işte evin kapısındaydık. Evin kapısı o köy evlerinde olan metal kapıdandı. Eski olduğu barizdi, küflenmiş görünüyordu. Ben iğrenip kapıya dokunamamam da kuzenim hiç çekinmeden kapıyı açmayı denemişti. Kapı kilitliydi ama kapının biraz ilerisinde kırık bir cam vardı. Oradan içeriye bakmaya karar verdik. Tam ne olduğuna bakacaktık ki içeriden gelen tıkırtı ile geri çekildik. Zaten kardeşim sesle birlikte kaçmıştı. Biz de kaybolmasın diye arkasından koştuk ve eve geldik. Geldik gelmesine ama aklımız hâlâ orada ne olduğundaydı. Biz merakımızı gideremedik, "Annem artık kalkalım," dedi ve vedalaşıp evimize gittik. Olay iki yıl önce yaşanmasına rağmen halen orada ne olduğunu merak etmekteyim.

ŞİİR SAATİMİZ 1

DOĞANIN NEFESİ

Ecrin Yanmaz 10/A Proje 577

Yeşilin türküsü dağlarda yankılanır.
Gökyüzü mavisi denizle kucaklaşır.
Kuşlar uçar rüzgârın kanadında.
Toprak kokusu saklıdır her adımda.
Dereler şarkılar söyler geceye.

Ay ışığı düşer sessiz bir tepeye.
Doğa sonsuz bir melodidir.
Dinle, yeter, kalbinde hissedersin.

Dalların fısıltısı, rüzgârın sesi,
Yaratır ruhunda huzurun bestesi.
Birlikte akar zamanın ırmağı.
Doğa insanın gerçek yoldaşı.

23 NİSAN

Hazal Şahin 5/A Hafızlık 204

Yirmi üç nisan hoş geldin.
İlimize mutluluk getirdin.
Renklendi salonlar, odalar.
Milletimiz çok mutlu.
İlçemiz de ayrı bir süslendi.

Ülkemizde çocuklar süsledi her yeri.
Çocuklar giydi kıyafetlerini.

Neşeli bayramsın sen.
İnsanlar, bayraklar aslı her yere.
Süslü püslü sokaklar...
Ailemiz törenlerimizi izledi.
Neşeli bayramsın sen.

EMİR VE NEZAKET

Azra İzgi 7/B 112

Son zamanlarda fark ettiğim bir şey var: Nedense kaba kaba konuşan kişi havalı kişi oluyor. "Lan, sana ne, bana ne..." Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Bu, beni üzüyor. Hâlini hatırlını sorduğun, değer verdiğin insandan "sana ne" cevabı almak, derdini anlattığın insandan "bana ne" kelimesini duymak çok kırıcı bence. Bir de emir cümleleri var. Ne istediğini söylerken aradan nezaketi çıkaran insanlar bayılıyor böyle cümlelere. "Yap, git, gel, çık..." Oysa üç günlük dünya hayatında bir kalp kırmaya değer mi? İstmeden olur bazen, onu ne kadar kırdığınızı fark etmezsiniz ama bence emir cümlelerinden uzak durmakta fayda var. Sonuçta neden rica ederek nazik bir şekilde söylemek varken kaba kaba konuşalım ki?

AKROSTİŞ ÇALIŞMALARI 1

Elif Nisa Yılmaz 5/A 4

İnsan duygu doluyor.
Sanki kanatlanıp çıkıyor.
Tabiki al bayrak şeref veriyor.
İlham doluyor içimize.
Kalk, oku İstiklal Marşı'mızı
Laleler açsın.
Arılar uçsun.
Leylekler dolaşsın.
Millet sokaklarda dolaşsın.
Albayrak göklere değsin.
Renklensin dünya.
Şenlensin dua.
Işıldasın insanların gözleri.

Elif Nisa Yılmaz 5/A 4

Yine geldi nisan ayı.
İnsanlar tekrar bayrak astı.
Renklendi dünya,
Masmavi gökyüzü.
İnsanlar mutlu.
Ülkeyi sardı neşe.
Çevre yeşerdi.
Nehirler canlandı.
İlle de nisan ayı...
Sen de mutlu ol.
Atatürk'ü de an bugün.
Nisanda ne mutlu oluyor insan!

Emine Nur Nayır 8/A 107

Ramazan ayında
Akleden çalışır.
Maneviyata ulaşır.
Anlatılmaz, yaşanır.
Zamanı kuşanır.
Akar gider zaman.
Ne yaparsan onu yazar.
İrmakları doldurup taşıran
Şehir şehir dolaşan,
En bereketli aydır bu.
Ramazan geldi ramazan.
İnsanları gafletten uyandıran
Fazileti en büyük ay.

Eylül Cila 6/A 167

İstiklal duygusu
Serinletir ruhumuzu
Türkiye'miz, milletimiz
İçtiğimiz ant olsun
Komutan, asker, polis ile
La ilahe illallah
Allah için, bu vatan için
La ilahe illallah
Mehmet Akif'ten son cümle.
Allah bu millete tekrar yazdırmazın.
Ruhumuza kazındı hilal ve yıldız.
Şanlı bayrağımız ilelebet yükselecek.
İrkıma en güzel mirastır istiklâl.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE SANDIKLI'MIZIN SÜLALE İSİMLERİNDEN SEÇMELER 1

Akoğlanlar	Aktakkalar	Alabaşlar	Alacaaşlar	Aloslar
Amincioğulları	Anıkuşları	Aşçınebilir	Avanaklar	Ayerler
Badakaliler	Badaklar	Badiler	Başdeliler	Bekircikler
Bozamatlar	Böcüler	Börekler	Buçuklar	Bulgurcular
Cambazlar	Camgözler	Cebidelikler	Cımızalar	Cicililer
Civezler	Condililer	Corallar	Cucufar	Cülekler
Çantadavulcular	Çapıtçılar	Çavdarlar	Çenesizler	Çenteler
Çikinler	Çikinzenginler	Çirpişikler	Çolakomarlar	Dabancalılar
Danabaşlar	Danalar	Dedeamatlar	Digıllar	Dingiller
Donyağılar	Döneler	Dörtkollular	Dulungabalar	Dulunglar
Düdükçüler	Ekmekçihocalar	Eligöğsündeler	Erikgurular	Eşebalar
Etlibekirler	Etyemezler	Fakılar	Gaganalar	Galıpçılar
Garallar	Gelinamatlar	Gevrekler	Gıcırar	Gocaayenler
Gokkoklar	Göbekbekirler	Göyneksizler	Güldallar	Hacanlılar
Hacıabdiler	Halithocalar	Hamıraşları	Hasanonbaşlar	Hasseler
Hatıplar	Havalar	Heybeliler	Hışırar	Hocazadeler
Hopbirler	Hoşgörler	Hörüler	Hüsnüçavuşlar	Hüsrevler
İbişler	Kabaamatlar	Kabakçılar	Kabakhasanlar	Kabakhocalar
Kabaklar	Kadıhasanlar	Kadirhocalar	Karaamcalar	Karagözler
Karahallılar	Karahasanlar	Karamezinler	Kariserliler	Kasapabdullahlar
Kasapyusuflar	Katıraşalar	Kâtipaliler	Kavunlar	Kebabçılar
Kelapiller	Kelaptiler	Kelekçiler	Kelleler	Kemaneler
Keskinler	Kethüdalar	Kızıklılar	Kireççiveliler	Kirişler
Kocaayenler	Kocafatmalar	Kocaibanlar	Koyuncuamatlar	Körveliler
Kumhocalar	Kunduzlar	Kuruamatlar	Küçükibanlar	Mangallar
Mantarlar	Marallar	Memişler	Menteşiler	Mercanlar
Mercimekler	Mezinler	Micanlar	Mollalar	Musluhocalar
Mutaflar				

DOĞUM GÜNÜ SÜRPRİZİ

Zehra Ceylan 5/A 16

Yaşadığımız sokakta bir de Samim amca vardı. Herkes onun eskiden yaptığı işle ilgili değişik şeyler söylerdi. Kimine göre eski bir güreşçi, kimine göre bir asker emeklisi, kimine göre bir öğretmendi. Geçen gün Samim amca'yı bahçede tek başına çay içerken gördüm. Zaten çocukları Zeynep abla ve Selim abi yurt dışında çalıştıkları için Samim amcanın yanına çok uğrayamıyorlardı ama Samim amcanın çok arkadaşı vardı neredeyse bütün mahalle ile arkadaştı. Sayın amcanın yanına gittim, onunla konuştum ve çay içtim.

Samim amca üzgündü. Neden üzgün olduğunu sordum. Bana şöyle cevap verdi: "Yavrum bugün doğum günüm ama çocuklarım yurt dışında çalıştıkları için yanıma gelemeler ve beni aramadılar. Galiba onlar da unuttu beni. Tek başıma yaşadığım için de doğum günümü kutlamadım, biraz da yaşlandığım için kendim için fazla bir şey yapamaz oldum.

Samim amcanın durumuna çok üzüldüm ve bu durumu ailemle paylaştım, onlar da çok üzüldü. Ailemle birlikte Samim amcaya bir sürpriz hazırlamaya karar verdik. Doğum günü pastası, süsler ve içecek aldık. Ben Samim amca'yı oyalamak için birlikte parkta yürüyüşe çıkmayı teklif ettim. O esnada annem ve babam Samim amcanın bahçesini süslemeye başladılar. Samim amca yürüyüşten evine döndüğünde sürprizimi gördü ve çok sevindi. Onun doğum gününü birlikte kutladık.

YÜREK YORGUNLUKLARIMIZ

Azra İzgi 7/B 112

Yürek yorgunluğu fiziksel yorgunluktan daha çok daha zor bence. Diz ağrısı, karın ağrısı, baş ağrısı... Tamam ama bir de pişmanlıklarınızı, acılarınızı, söyleyemeyip içinizde kalanları düşünün. Ne kadar zor, değil mi?

İçine atmamalı insan. Yüreğine takılıyor yoksa, yoruyor yüreğini. Bazen de için atmaktan başka seçenek olmuyor ne yazık ki! Ruhumuzun derinliklerine gömüyoruz o konuyu ve zorla unutmaya çalışıyoruz, ilgilenmiyormuş gibi görünsek de orada durmaya devam ediyor. İçinizde biriken o şeyler bir gün daha zararlı bir şekilde patlak veriyor. Üzücü, değil mi? Hiçbir şey yüreğimize takılıp onu yorup durmasa ne güzel olurdu!

SANDIKLI'DA İZ BIRAKANLAR: ALOS

Ali Özeski - Araştırmacı, Yazar

01.03.1929 doğumlu Hüseyin'den olma, Hasibe'den doğma Alos (Ali Osman Bozüyük) çarşıda seyyar şerbetçilik yapardı. Şerbetçilik pazartesi günleri olurdu. Kırk yaşlarında kadastroya hizmetli olarak girer. Kadastro işi bitince Alos malmüdürlüğüne geçer. Alos kadastroda çalışırken tarlalarda işaret taşlarını memurların dedikleri yerlere götürürler. Bir gün arkadaşı taşı ayağına düşürür. Bunu gören Alos arkadaşına "Aman arkadaş, taşa bir şey olmasın da ayağın zamanla iyi olur." der.

Alos ölüyü bile gıdıklayan bir tip idi. Durduğu yerde muziplik çıkartırdı. Bir gün evine giderken bir kurbağanın metlediğini görür. Hemen kurbağayı tuttuğu gibi yandaki evin penceresinden içeri atar. Evde sofrta ortada, çorba sofranın ortasında, ev halkı yemek yemektedir. Çorbanın içine kurbağa düşer. Evin kadını çorba kabını tuttuğu gibi pencereden dışarı atar. Ama Alos fır kaçır. Köşeden başlar seyretmeye. Sokağa atılan çorba ve kabı yoldan geçen rahmetli Cemil amcanın üzerine denk gelir. Cemil Amca üzerine dökülen sıcak çorbanın verdiği rahatsızlıkla:

– Ne oluyoruz yahu, ne bu hâl, der. Başlar bağırmaya.

Açık pencereye bakar, ses seda yok. Cemil amca etrafa bakar, kimse çıkıp da bir şey demez. Cemil amca bağırmaya devam eder. Evin beyi çıkar, durumu anlatır. Ama Cemil amca: "Benim ne kabahatim var, çoluk çocuk bir iş yapıyor, çorba tasını biz yiyoruz." der. Evin sahibi muhterem bir insandır. Cemil amca komşusuna bir şey diyemez ama yengeye kırıldım der. Köşeden olup biteni seyreden Alos hem suçlu hem güçlüdür ama hiçbir şeye karışmaz, oralı bile olmaz.

Sazak'ta iki dönüme yakın bahçesi vardı. Memlekette ilk turfanda sebze ve meyveyi yetiştiren Alos'tur. Sandıklı'ya İzmir dolaylarından tohumunu getirip ilk rokayı yetiştiren de odur. Çiçek yetiştirir. Sümbül, beyaz zambak yazın bağ bağ satardı. Bir gün pazara kabak getirir. Kabağın başında bekler bekler, satamaz. Usanır başlar bağırmaya:

– Alan da kabak, satan da kabak, der.

Bu arada bir kravatlı gelir kabak seçmeye başlar bir kilo kadar seçer. Parasını sorar. Alos anlamaz: "Alan da kabak, satan da kabak." der durur. Müşteri sorar: "Kardeşim kabak kaç para?" der. Tarttırır, parasını verir, gider.

Yarım saat sonra iki polis gelir. Alos'u tutar, giderler. Hâkimin önüne çıkarırlar.

Hâkim önceden Alos'u araştırır, muzip biri olduğunu öğrenir. Hâkim, Alos'a:

– Sen bana kabak dedin. Alos:

– Yok efendim. Ben size demedim.

– Hayır, bana kabak dedin.

Alos iddia eder. Ben size demedim. Alos içinden de "Ulen keşke bir şey demeseydik. Hayatın tekrarı yokmuş. Şimdi ne diyeceğiz? Karşımıza kabak alacak çıka çıka hâkim çıktı." der.

Hâkim:

– Kardeşim ben senden kabak almadım mı?

– Aldın.

– Sen, alan da kabak, satan da kabak demedin mi?

– Dedim.

– Eeeee... Sen bana kabak demiş oldun.

– Efendim, işte ben kabağı satamayınca şey oldum, huzursuz oldum yetiştirdim para etmeyince hiddetlendim, diye ifade vermeye çalışır. Bakar ki iş uzayacak. Efendim, Bekir Turan gelsin." der. Hâkim onu da getirtir. "Önemli olan sözler değil davranışlardır." der. Hâkime iyi davranarak olaydan sıyrılmak ister. Hâkim onunla da bir müddet muhabbet eder. Bekir Turan'la çay içilir ve hâkimin odasından ayrılırlar.

Sandıklı kaymakamının ilk günleridir. Kaymakam makamına erkenden gelir. Girişte Alos'a selam verir, geçer. Kaymakam bey daha makamına varmadan horoz öttüğünü duyar. Kaymakam, odasına varınca odacısını çağırır. "Bakın bir köylü horoz getirmiş, bir personele rüşvet mi verecek yoksa? Burası ne, resmi dairede ne işi var horozun? Git şu horozu getir!" der. Odacı, Alos'u getirir. Kaymakam Bey bakar şaşırır. Hayretler içinde odacıya bakar. Odacı rahmetli Hacı Sabri Kurnaz'dır. Hacı Sabri Kurnaz durumu anlatmaya başlar. Kaymakam, "Benimle dalga mı geçiyorsunuz?" derken. Odacı öten horoz olmadığını, öten kişinin Alos olduğunu söylemeye çalışır. Kaymakam sabah sabah kızar. Elini masaya vurduğu gibi: "Buranın horozu benim. Benden başka horoz olamaz." diye bağırır. Ayağa kalkar. Hiddetlidir. "Bir çöplüğe, bir horoz yeter." der. Alos bakar kaymakam bey kızak. Çok kızmış, zaten bir muhabbetimiz de olmadı. Özür bir işe yaramaz herhalde derken, bakar ki çivi çivi söker diye düşünür. "Cesareti olmayanın başarısı da olmaz." diyerek cesaretini toplar ve der ki "Efendim siz bu makamın horozusunuz. Doğrudur. Ama ben bu hükümet binasının horozuyum. Gelin iyi geçinelim." Kaymakam bakar ki bu adam farklı biri. "Nasıl olacak bu iş?" der. Alos tekrar kaymakamın makamında başlar ötmeye, horoz gibi de gubarır. Kaymakama doğru da iki adım hamle yapar. Kaymakam duruma güler. Kizmaktan vazgeçer. Daha sonra zaman zaman sinirlendi mi Alos'u çağırır, onunla bir iki laf ederek stres atar. Dost olurlar. İyi dostluklar kavgayla başlanmış.

Karacaören yolu üzerinde bir bahçenin duvarları yüksek yapılmıştır. Toprak kerpiçten yapılan duvar, yaslanınca sallanmaktadır. Bunun farkına varan Alos ve arkadaşları ile Alos'un küçük kardeşi rahmetli Sabri de o gün oradadır. Sabri güçlü kuvvetlidir. Alos, kardeşine der ki "Sabri şu duvara bir omuz koy bakalım, yıkabilecek misin?" Sabri, duvara bir omuz vurur, duvar

yıkılır. Bu olay sürekli devam eder. Hususi, duvar yapıldıysa yıkılım diye bahçeye giderler. Bahçe sahibi duvarı yapmaktan usanır. Bahçede nöbet tutar. Yine bir gün Alos, kardeşi ve arkadaşlarını görür. Onlardan şüphelenir. Bahçe sahibi, gider belediye zabıtasından Ahmet Çalım'a şikâyet eder. Ahmet Çalım (Burhanların Ahmet) Alos'un dayısı olur. Yeğenlerinin böyle bir şikâyeti, onu üzdüğünden Belediye Çavuşu Ahmet Çalım bahçede nöbet tutar. Duvara sırtını yaslamış beklemektedir. O gün oradan yine, Alos ve kardeşi Sabri geçerken bakarlar ki bahçe duvarı yeniden yapılmıştır. Alos, küçük kardeşi Sabri'ye:

– Len Sabri senin duvarı yeniden örmüşler. Bir yaslan bakalım, der.

Konuşmaları duyan dayıları duvar yıkılmasın diye duvara var gücü ile yaslanır. Sabri duvara bir hamle yapar, yıkamaz, bir daha, bir daha, yine yıkamaz. Sabri iyice kızar, son bir hamle ile duvara bir omuz kor. Duvar yıkılır. Ama bir el Sabri'yi yakalar. Alos, olaya biraz mesafeli olduğundan bakar dayısı kardeşini yakaladı, hemen gözden kaybolur. Sabri, dayısından bir güzel dayak yer ve laf işitir. "Dayı, abim Alos da vardı. Onu niye dövmüyorsun?" der. "Ben onu görmedim. Hem o, duvarı yıkacak kadar cüsseli değil kerata!" der. Bir daha duvarı yıkmazlar ama aynı bahçeye ergen yemeye giderler. Çocukluk saflığını kaybetmeyen adama "büyük adam" denir.

Alos arkadaşları ile Karacaören yolu üzerinde bir bahçeye ergen (kızılçık) yemeye gider. Alos ve arkadaşları, ergen yerken bahçe sahibi geliverir. Bahçe sahibini gören Alos'un arkadaşları kaçarlardı. Alos ağacın tepesine çıktığından inerken ayağı iki dalın arasına sıkışır. Alos ağaçta ayağından asılı kalır. Bahçe sahibi gelir. Alos yalvarır: "Amca affet, ne olur beni kurtarı!" diye. Ama bahçe sahibi: "Ben bir şey yapmadım ki, kendin düştün, kendin kurtul." der. Bahçe sahibi Alos'un ve ağacın etrafında dolaşır durur. Yarım saat falan bahçe sahibi Alos'a kızar, "Neye ergenlerimi çalılıyorsunuz, yiyorsunuz?" diye laf eder. "Ben varken gelseydiniz, amca ergen yiyebilir miyiz deyip hepsini yeseydiniz bir şey demezdim." deyince Alos: "O zaman tatlı olmuyor ki..." der. Bahçe sahibi daha çok kızar, Alos'u kurtarmadan giderken Alos kızar. "Len amca doğru söyledik, yine kızılıyorsun, ne demem gerekiyordu?" der. Alos, oradan daha sonra arkadaşları tarafından kurtarılır.

Alos amca işten eve, evden işe gidesiye kadar birçok işyerine uğrar. Şakasını yapar. Takılır, bağırır bağırttırır. Çayını kahvesini içer. "Hayırlı işler!" der, giderdi. Bunlardan birisi de rahmetli yorgancı İbrahim amca idi. Ona her seferinde "Doktor bey, ben ne zaman geleyim, bana da bir randevu versene." diye takılırdı. Alos, çoluk çocuk, erik toplamak için bahçeye giderler. Alos, erik ağacının tepesindeki erikleri toplamak için üç ayaklı merdiveni kurar. Ağacın tam tepesinde erik toplarken hava şartları da alengirlidir. Birden rüzgâr gelir ve Alos'u merdivenden düşürür. Çocukları hemen yanına varırlar. Alos bir müddet sonra kendine gelir, ama topuğu çıkmıştır. Topuğu şişer. Topuğunun üzerine basamaz. Çocukları: "Baba seni kırıkçı çıkıkçıya götürelim." deyince hemen iki elini kaldırır: "Benim bir şeyim yok, bir yere gitmem." diyerek bağırır. Fakat zaman geçtikçe topuğu ağrımaya başlar.

Alos ağrıdan duramaz. Çocukları zorla kırıkçı çıkıkçıya götürürler. Yorgancı İbrahim amca kapıdan giren Alos'a bakar, başlar kahkaha ile gülmeye. Alos: "Köprü yapan kendi geçer; kuyu kazan kendi düşer. Eline düştük İban." der.

– Len Alos hayrola, randevu istiyordun; ben ne zaman geleyim diyordun. Ne işin var len senin burada Elime düştün Alos, ferishtahı gelsin seni benim elimden alsın gayim, der. İki oğlu Alos'u omuzlarından tutarlar. İbrahim Amca Alos'u bağirttira bağirttira, topuğu yerine koyar. Alos'a, topuk çıkması en zor çıkıktır, der. Alos'la bir güzel dalga geçer. Hiç konuşmayan, "etme bulma dünyası" diyen Alos bir daha Han Sokak'tan geçmez. "Benim dünyamda hayatın tekrarı yoktur." der.

Çarşıda bir Kör Terzi vardır. Gözleri sonradan görmez olmuştur. Alos ile aynı sokaktadır. Kör Terzi'ye, Ulu Cami'ye yatsı ve sabah namazına giderken ara sıra denk gelen Alos, köşeye saklanır. Kör Terzi geçerken Alos havlar. Her zaman aynı yerden geçerken köpek havlaması ile irkilen Kör Terzi tabiki korkar. Bu bir ara devamlı olur. Kör Terzi evden çıkışta bir gün kaç adım ve nereye doğru köpek havlıyor diye adımlarını sayar; ne tarafa döndüğünü hesap eder. Yine bir gün evinden sabah namazına çıkan Kör Terzi, adımlarını sayar; elindeki asayı da ters tutar. Aynı yere gelince köpek havlaması başlar. Kör Terzi, asayı sağlam şekilde sesin geldiği yöne savurtturur. Alos: "Anam Allah!" der. Kör Terzi: "Halla hala, asayı yiyen köpek bile Allah diyor." der. Alos Kör Terzi'nin asayı savurtturacağını hesap edemez. Boşta bulunur. Asa, Alos'un kafaya iki kere tam denk gelir ki Alos'un kafa bere olur. Kafası sarılı Alos'a sorarlar: "Alos, hayrola bu ne hâl, sarık falan?" Alos: "Eeee, nedelim, çekirge bir zıplar, iki zıplar, üçüncü de asayı ters tarafından yer." der.

Alos ve beş altı arkadaşı, Hisar'dan inerken bakarlar ki fırından bir kız, börek tepsisini başına almış, Yeşildirek Camisine doğru iniyor. Alos, ayakkabılar ses çıkarmasın diye ayakkabıları çıkarır ve bayanın arkasına koşar. Bayanın arkasından tepsiye birkaç el atar ve sekiz on böreği hapazladığı gibi arkadaşlarına verir. Tepsinin hafiflediğini hisseden kız, arkasına döner ama Alos eli boş, lakayt lakayt gelir. Kız, ona bir şey diyemez çünkü Alos'un elinde bir şey yoktur. Eve varınca da börekleri soran annesine durumu anlatamaz. Bir güzel azar ıştır.

Ali Osman Bozüyük dolu dolu, kahkahalı ve neşeli bir hayat yaşadı. Gönü hiç yaşlanmadı. Beşiği yapıp mezarı kazılmayan var mı? Hiç kimse dünyaya usanmaz ya; o, gülererek yaşadı. Gülererek ve güldürerek de 11.10.1986'da 57 yaşında, yaşlanmadan öldü. Baharda yetiştirdiğin güller, çiçekler kabrini süslesin. Sandıklı'da hatırası bol Ali Osman Bozüyük, nur içinde yat.

ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAK

Yeşim Ceylin Karaçelik 7/B 18

Alçak gönüllülük, kendini üstün görmeme durumudur yani tevazu sahibi olmak demektir. Tevazu sahibi olana ise mütevazı denir. Her insan farklı özelliklerde yaratılmıştır. Herkesin yetenekçe üstün olduğu veya geri olduğu özellikler olabilir ancak kişi hangi üstün özelliğe sahip olursa olsun kendini diğer insanlardan üstün görüp onu aşağıda görmemelidir.

Bazı insanlar bazı yetilere doğuştan sahiptir, bazıları ise bazı iyi özelliklere sonradan çalışarak sahip olur. Herkesin sahip olduğu imkânlar eşit değildir. Bu nedenle aynı hedefe sahip olan iki kişiden biri sahip olduğu tüm imkânları kullanarak hedefine ulaşırken ulaşabilirken diğeri kısıtlı imkânlarla bu hedefine erişemeyebilir. Bu durum hedefine ulaşan, ulaşamayanı küçük görmesini gerektirmez. Zira o kişinin de imkânları olsaydı belki de o hedefine ulaşacaktı.

İnsanların hangi imkâna sahip olduğunu, onların neler yaşayıp neler hissettiğini bilemeyiz. Kısacası kendimizi başka insanlardan üstün göreceğ bir yapıya sahip olmadığımızı bilmeliyiz. Hiçbir insan diğere göre üstün değildir. Üstünlük sadece insanın iyiliği ile ilgilidir. Evet, bir insan ancak çok iyi bir insan ise kendisinden kötü olanlardan üstündür. Ancak bu bile başkalarını küçük görüp kendini üstün görme hakkı doğurmaz. Nitekim zaten iyi bir insan iyi biri olduğunu asla iddia etmez ve bununla da asla övünmez. Her zaman alçak gönüllü olmalıyız, insanları asla yüksekte bakmamalıyız. Zengin, zeki, yetenekli, güzel veya yakışıklı olmamız asla bir meziyet değildir. Bizi üstün kılan, sadece kişisel iyiliklerimizdir, yani ne kadar iyi bir insan olduğumuzdur.

ÖZEL YEMEK TARİFİM

Yeşim Ceylin Karaçelik 7/B 18

Bir paket hazır mercimek çorbasını bir tencereye döküp, üzerine beş bardak üzüm sirkesini katıp biraz karıştırıyoruz. Sonra üzerine dökeceğimiz sosu hazırlamak için başka bir tavaya iki kaşık salça, yarım limon, 100 gram bitter çikolata ve bir paket muzlu pudingi döküp karıştırıyoruz. Sonra bu sosu sivribiberin içine döküp biraz haşlıyoruz. Yanına içecek olarak yedi kaşık zeytinyağı, bir limon, yarım bardak toz şeker, bir kilo tavuk kanadı ve 200 gram peyniri blenderde karıştırıyoruz. Üzerine kuru kayısı, iki kaşık Hindistan cevizi tozu ve toz tarçın koyuyoruz. Afiyet olsun!

HZ. PEYGAMBER'İN (SAV) EĞİTİM ANLAYIŞI VE METODU

Kemal Şengül* - Emekli İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri Öğretmeni

Yüce Allah (cc) halifesi olarak yaratıp "kulluk" vazifesini yüklediği insanoğluna, bu görevi hakkıyla yerine getirebilmesi için zaman zaman ilahî mesajlarını iletecek elçiler göndermiştir. Bu elçilerden ilki aynı zamanda ilk insan olarak yaratılan Hz. Âdem'dir. Sonuncusu ise İslâm dinini tebliğ ile görevlendirilen Hz. Muhammed (sas)'dir. Ondan sonra bir peygamber gelmesi söz konusu değildir. Yani Allah Teâla, insanlara olan vahyini Hz. Âdem (as)'den başlayarak Hz. Muhammed'e kadar uzanan Peygamberler zinciri ile tamamlamıştır.

İnsanlar, kendilerine tebliğde bulunan peygamberlerin öğretilerine uymayı ve bunları yaparken takip ettikleri usulleri, din öğretileri için en güzel örnek olarak almışlardır. Bunun canlı misalini Hz. Peygamber'i ve İslâm'ı kabul etmeyip Hz. Musa ve Hz. İsa'nın öğretilerinin mensubu olan Yahudi ve Hristiyanlarda görmekteyiz. Müslümanlar için de din eğitim ve öğretiminde en güzel örnek şüphesiz Hz. Muhammed'dir.

Hız. Muhammed (sas), yirmi üç yıllık peygamberlik hayatı boyunca insanların uyacağı itikadî ve amelî prensipleri yanında içtimaî, siyasî ve askerî alanlarda da İslamî anlayışına uygun bir yaşam tarzı geliştirmiştir. Onun bu yaşam tarzı Müslümanları dinî, siyasî, ahlâkî ve sosyal yönden mükemmel bir şekilde eğitmiştir. Bu süreçte insanlara karşı sevgi ve hoşgörüğü elden bırakmamıştır. Zaten onun tebliğinin başarıya ulaşması ve günümüze kadar sapasağlam gelmesinin altında yatan temel espri budur.

Hulasa, Hız. Muhammed (sas) her yönüyle Müslümanlar için her bakımdan mükemmel bir örnektir. O'nun bütün yönlerine burada değinemeyeceğimiz apaçık ortadadır. Ancak âcizane bir muallim olarak Hız. Peygamber'in eğitimciliğini ifade eden söz ve uygulamalarından örnekler sunmak istiyorum.

Eğitimde Örneklendirme ve Model Olma

Ebû Hureyre (ra)'den rivayetle Resûlullah (sas) "Ne dersiniz? Sizden birinin kapısı önünde bir ırmak bulunur da o kimse o ırmakta günde beş kez yıkansa o adamda kir kalır mı?" Bu soru karşısında etrafındakiler: "Hayır, üzerinde kirden bir şey kalmaz." diye cevap verdiler. Bunun üzerine Efendimiz (sas): "İşte beş vakit namaz da böyledir. Yüce Allah (beş vakit) namaz sayesinde günahları silip temizler." buyurmuştur.

Ebû Hureyre (ra)'den naklen: "Benî Fezâre kabilesinden bir adam Peygamber (sas)'e gelerek, "Karım siyah bir oğlan doğurdu." dedi. Bunun üzerine Peygamber (sas) "Senin develerin var mı?" diye sordu. Adam "Evet." cevabını verdi. Peygamber (sas) "Renkleri nedir?" diye sordu. Adam Kırmızı." cevabını verdi. Peygamber (sas) "İçlerinde boz renkleri var mı?" diye sordu. Adam, "Hakikaten içlerinde boz renkleri var." dedi. Peygamber (sas) "Peki bu onlara nereden geldi?" diye sordu. Adam, "Belki damar çekmiştir." dedi. Peygamber (sas) "Bu da belki damar çekmiştir." buyurdular.

İnsanoğlu dünyaya geldiğinde tamamen bilgisiz ve korunmaya muhtaçtır. Bu onun gelişimini bilgisini tamamlamak için başkasına ihtiyaç duyduğunu gösterir. Ayrıca her insanın mutlaka bir örneği vardır. Fakat insan bunun nereden geldiğini bilemez.

Allah mutlak ilim sahibidir. Bu ilmiyle göndermiş olduğu peygamberlerini donatmıştır. İşte Hz. Muhammed, Allah'ın kendisine bahsetmiş olduğu bu bilgiyi, çeşitli metotları kullanarak ümmetine aktarmış ve hedefine ulaşarak görevini hakkıyla tamamlamıştır.

Hz. Muhammed'in Allah'tan aldığı vahiy doğrultusunda ashâbına vermiş olduğu eğitim ve bunun neticesinde aldığı sonuç günümüz pedagoglarını bile hayretler içerisinde bırakmaktadır. Yukarıda zikrettiğimiz hadisler bunu açık ve net olarak bize ifade göstermektedir. Hz. Peygamber, muhatabının bilgisinden yola çıkmıştır. Hakkında sayısız ifadeleri bulunan namazı iyice kavratılabilmek için içerisinde yaşamış olduğu doğal ortamdan ve günlük hayattan örnek sunmuştur. Nasıl ki su ile maddi kirlerimizden arınıyorsak namaz ile de manevi kirlerimizden arınacağımızı göstermiştir.

İkinci hadis-i şerifte ise Hz. Peygamber'de bir bedeviyi eğitirken onun anlayabileceği; kavrayabileceği bir yaklaşımı görmekteyiz. Hz. Peygamber bu yaklaşımıyla bu bedeviyi sahabe mertebesine yükseltmiştir. Aynı zamanda muhtemel bir aile faciasının da önüne geçmiştir.

Hz. Peygamber, Mekke'de on üç yıllık peygamberliği boyunca insanların zihni yapısında büyük bir inkılâp gerçekleştirmiştir. Ashâbının Cahiliye Dönemi'nden edindiği inançları yıkmış ve örnek aldıkları modelleri değiştirmiştir. Cahiliye inancı yerine "tevhit" anlayışını koyarken model olarak kendini göstermiştir. Bu inanç ve yeni model sayesinde cahiliyeye ait yanlış olan ne varsa silinip atılmıştır.

Biz eğitimciler iyi biliriz ki mücerret (soyut) sözler insana fazla tesir etmez. Ancak insan "güzel bir örnek" karşısında kaldığında hayranlık duyguları harekete geçer. Onu kendine "model" olarak alır. Özellikle çocuklar ve gençler düşünmezler; dinlerler, gözlerler ve taklit ederler. Bu nedenle insanların manevi hayatlarında anlatılan hikâye ve menkıbelerin, onların ruhi tecrübelerinde olduğu gibi dinî tecrübelerinde de müspet tesiri olacaktır.

İşte henüz bir çocuk olan Hz. Ebû Bekir'in oğlu Abdullah babasının yaptığı duaları dikkatle takip ediyor ve mahiyetini sorması üzerine babası, ona delilini söylüyor. Abdullah şöyle anlatıyor: "Babama dedim ki "Babacığım, her sabah senin, 'Allah'ım, kulağıma sıhhat ve afiyet ver; Allah'ım, gözüme sıhhat ve afiyet ver. Senden başka ilah yoktur." dediğini işitiyor ve bunu sabah akşam üçer defa tekrarladığını görüyorum." Bunun üzerine babası: "Yavrucuğum, ben Resûlullah'ın bu şekilde yaptığını duydum, onun sünnetini tatbik etmeyi seviyorum." cevabını verdi. Yukarıda çocuklar ve gençlerin genellikle düşünmediklerini fakat gözlem yaparak taklit ettiklerini söylemiştik. Bu sebeple anne babanın olumlu tavır ve davranışları çocuk ve gençler üzerinde müspet tesir icra ederken menfi davranışlar aksi yönde tesirini gösterecektir.

Abdullah b. Amr anlatıyor: "Bir gün beni annem çağırdı. Resûlullah da evimizde oturuyordu. Annem: "Gel de sana bir şey vereyim." dedi. Resûlullah anneme: "Ona ne vermeyi düşünmüştün?" diye sorunca annem: "Ona bir hurma vermek istemiştım." cevabını verdi. Bunun üzerine Resûlullah: "Bil ki eğer sen ona bir şey vermeseydin sana yalan günahı yazılırdı." buyurdu. O hâlde gerek anne babalar, gerek öğretmenler, Allah Resûlü'nün uygulamalarını ve tavsiyelerini güçleri nispetinde hayata geçirmek durumundadırlar. Çocukların, gençlerin, insanlığın onlardan beklentileri budur. Çünkü onlar eğitimcilerini kontrol altında tutarlar. Böyle olunca da bilinçli ya da bilinçsiz birçok şeyi modellerinden alırlar. Burada bize düşen, eğitimci ya da anne babalar olarak muhataplarımıza "küçük, kavrayamayan, anlamayan varlıklar" gözüyle bakmamalı. Onlara değer vermeliyiz. Bir Müslümanın hayatı Resûlullah için çok önemliydi. O bundan dolayı sıkıntılı ve zor dönemlerinde uykusuz kalmıştır, aç kalmıştır. Bu nokta kanaatimizce göz ardı edilmemeli, işe buradan başlamalı.

**Sandıklı İmam Hatip Lisesinde öğretmen ve idareci olarak kırk yıla yakın görev yapmıştır.*

TEFEKKÜR SAATİ

- ◆ Başarı ölçüm meselesidir, zamanı, mesafeyi, karşıdakini, olup biteni ve kendini ölçemeyen başaramaz. **Tahir Musa Ceylan**
- ◆ Bazı insanların ömrü vakit kazanmakla geçer. Ben zamana, kendi zamanıma çelme atmakla yaşıyordum. **A. Hamdi Tanpınar**
- ◆ Bir şey, sınırını aştı mı zıddına dönüşür. Sevinç, acıya; sevgi, nefrete; haz, ıstıraba ve nimet, külfete... **Sezai Karakoç**
- ◆ Bir yerde okumuştum: "Gerçek kahraman, olağanüstüne çıkan değil, olağanda kalabilme gücünü koruyandır." **Kemal Tahir**
- ◆ Boş yere arama mutluluğu, aradığın yerde olmayacak. Bulunca ise tadını çıkar çünkü hep sende kalmayacak. **Cezmi Ersöz**
- ◆ Bülbüllerin güzel sesleri beğenilir de bu yüzden kafes çeker onları. Ama kuzgunla baykuşu kim kor kafese? **Mevlana**
- ◆ Dünyaya ne hâlimiz varsa görelim diye gelmedik. Dünyaya gelişimiz, hâlimizin ne olduğunu öğrenelim diyedir. **İsmet Özel**
- ◆ Edep; konuştuğun zaman dilini, yalnız kaldığın zaman kalbini, dışarıya çıktığın zaman gözünü korumaktır. **Muhyiddin Şekur**
- ◆ Elmas bir gözdür yürek. Ve çizilmeye görsün bir kere, artık hep sedefsi bir yırtıkla bakacaktır cümle âleme **Elif Şafak**
- ◆ En güzel dünya çocuklarla delilerin dünyası. Kural kaygısından arınmadıkça ortada olanı yineler durursun. **Vedat Türkali**
- ◆ Hayat demek, biraz da zamanında anlamadıklarımıza karşı duyduğumuz pişmanlıklar demek değil midir? **Murathan Mungan**
- ◆ Hep havanın, suyun, toprağın ne kadar kirlendiğini söylüyorlar, gösteriyorlar. Oysa insan da kirlendi. **İbrahim Tenekeci**
- ◆ Hüzün ve karamsarlık da bir insanlık durumudur ve umut kadar, öfke ve direnç kadar yakışır insanın yüreğine. **Şükrü Erbaş**
- ◆ İnsana en yüksek mutluluğu sağlayacak olan gerçek hedef, sürekli ahlâk dairesi içinde kalmaya çalışmaktır. **Erol Gök**
- ◆ İnsanın gerçek özgürlüğü buydu: İsteddiği kadar ağlayabilmek. Belki bir de istediği şeye ağlayabilmek... **Hakan Günday**
- ◆ İnsanlık, ne felaket çekiyorsa kalabalıkların ahmaklıkları, budalalıkları yüzünden çekiyor. **Hüseyin Rahmi Gürpınar**
- ◆ İyi değildir insanın içindeki, dışındaki yarayı kaşıyıp durmak. Sen de kaşımayı bırakırsan sevinirim. **Fakir Baykurt**
- ◆ Kendisiyle dopdolu olan insan yeni bir şey öğrenemez, öğrenmek isterse bardağı biraz boşaltması gerekir. **Doğan Cüceloğlu**
- ◆ Kitap bir limandı benim için. Kitaplarda yaşadım ve kitaptaki insanları sokaktakilerden daha çok sevdim. **Cemil Meriç**
- ◆ Konuşan insan, öyle kolay kolay dertten ölmez. Bir insan konuşmadı da içine gömüldü müydü, sonu felakettir. **Yaşar Kemal**
- ◆ Mana ağır bir yüküdür. İnsanlara taşıyamayacağı manalar yüklemeyin! Sonra mana da devrilir, insan da... **Tolga Akpınar**
- ◆ Önce sevdiğiniz terk eder sizi, arkasından uykunuz... Sonra ne sevdiğiniz gelir geri ne de uykunuz... **Cemal Süreya**
- ◆ Sahiden de sevginin iyileştirici bir gücü vardır. Elbette yalansız olanın, çıkarsız olanın, hakiki sevginin. **Ahmet Ümit**
- ◆ Sen uzattığın elini tutmayan ele mi dargınsın, yoksa tutmayacak bir ele uzattığın için kendine mi kırgınsın? **Mevlana**
- ◆ Siz sahabeleri görseydiniz "Bunlar deli!" derdiniz. Onlar sizi görselerdi "Bunlar Müslüman değil!" derlerdi. **Hasan Basri**
- ◆ Sonra çekildim bir kenara, seyrettim olan biteni. Baktım, kimde ben ne kadarım, kim bende ne kadar kalmış? **Özdemir Asaf**
- ◆ Zira dünyada hiçbir şey, karşıdakini kandırdığını sanan bir budalanın sevinci kadar komik değildir. **Haldun Taner**

DÜRÜST İNSAN**Hatice Işık 7/B 24**

Dürüstlük insanların birbirine güvenmesini sağlayan erdemlerden biridir. Dürüst bir insan doğruyu söyler ve sözünde durur, her zaman çevresine güven verir. Aslında dürüst olmak zordur. Çünkü gerçeği söylemek ve söylememek arasında kalırsın ama işte burada gerçeği söylemezsen üstüne yük biner. Sonra bu yalan da ortaya çıkınca insanların o kişiye olan güveni azalır ve başka bir gün yalan söylemediğin zaman sana kimse inanmaz ve herkes seni kötüler ama burada doğruyu söylersek insanların arasında iyi ve dürüst oluruz ve insanların bize karşı güveni artar. İşte bu yüzden dürüst bir insan olmalıyız.

BAŞARI VE İNSAN**Ayşe Rana Kama 7/A 1**

Başarılı insanlar her zaman el üstünde tutulur, sayılır, sevilir ve takdir edilir. Güzel bir liseye, güzel bir üniversiteye devam edip iyi bir meslek sahibi olmak, başarılı olmak önemlidir aslında. Başarılı insanlar doğuştan başarılı değildir, çalışarak başarılı olmuşlardır. İnanmak ve önüne hedefler koymak da başarı için önemlidir. Hırslanmak kötüdür ama bazen değerlidir. Hırslanarak diğer insanlardan daha iyi olmak için çalışabiliriz. Pes etmek en kötüsüdür. Pes ederek bir yere varamayız. Birakin bir meslek sahibi olmayı basit bir oyunu bile kazanmayız pes edersek. Yapamadıysak bir daha denemeliyiz. Sabırlı olup pes etmeyerek başarılı bireyler olabiliriz. Ayrıca sabırlı olmayı da pes etmeyerek öğrenebiliriz. Kısacası çoğu şeyi başarmak ile öğreniyoruz. Başarırsak artı olarak sabırlı olmayı, bilgili olmayı, çabalamayı ve daha birçok kavramı öğreniriz ve bunları hayatımıza katarız.

ÇAY NEDİR?**Azra İzgi 7/B 112**

Çay Türk milletinin vazgeçilmez içeceği. Misafirliklerin olmazsa olmazıdır. Çocukların içmeye başladığı içecektir çay. Koyu sohbetlerin ziyaretlerin bahanesidir. Sadece rengi ile değil kokusuyla da cezbeder, bizi sıcaklıkla da. Aynı zamanda da şairlerin, yalınlıların içeceği çay. Yaraları birkaç yudumda kapatan, bizi farklı diyarlara götüren içeceğin adıdır çay ve benim için çayın yeri doldurulamaz.

TEBESSÜM SAATİ

- ◇ Bizim ev denize sıfır. Deniz hiç gözükmüyor bizim evden.
- ◇ Bu hayatın çileklisi yok mu? Bıktım artık ekşi ve acıdan.
- ◇ Bu sabah, 200 TL uzatılmış minibüs şoförü gibi uyandım.
- ◇ Çok kötü bir kitap okudum, keşke okumam yazmam olmasaydı.
- ◇ Daha ocak yakmayı bilmeyen kızlar, liman yakıyor facede!
- ◇ Dedem yerde Iphone bulmuş, tuşları yok diye geri koymuş.
- ◇ Doktor olsam her gün kendime rapor yazar, işe gitmezdim.
- ◇ Dün kahrını çektikleriniz, bugün size mesaj bile çekmez.
- ◇ Gözümü boyamaya çalışma, benim dünyam zaten rengârenk.
- ◇ Her eve bir psikolog projesi başlamasını talep ediyorum.
- ◇ Mutluluğun anahtarını bulsak kapının arkasında unuturuz.
- ◇ Mutluluğun çorba olduğu hayatta elimizde hep çatal vardı.
- ◇ Sanki herkes ilerliyor da ben yerimde sayıyorum gibiyim.
- ◇ Sen deli, ben manyak. Birbirimizi hiç bırakmayak. Olur mu?
- ◇ Senin için umut besleyeceğime papağan beslerim daha iyi.
- ◇ Sınavda bildiğim sorular çıkınca mutluluktan çözemiyorum.
- ◇ Sırf aklıma gelme diye hayvan belgesellerini izlemiyorum.
- ◇ Sırtım kaşınmadığı sürece yalnızlıktan şikâyetçi değilim.
- ◇ Silgiler, doğa 300 yılda, sınıfta 10 dakikada kaybolur.
- ◇ Şans kapıyı çalsa elektrikli süpürge sesinden duymam.
- ◇ Şöyle bir 10 milyon dolar hayata pozitif bakmamı sağlar.
- ◇ Uykudan daha güzel bir şey varsa o da daha fazla uykudur.
- ◇ Uyuyunca geçer diyoruz. Sabahın köründe uyandırıyorlar.
- ◇ Uzayda kan davası olsaydı kimsenin kanı yerde kalmazdı.
- ◇ Uzmanlar, hâlâ "Sana ne desem boş," emojisini yapamadı.
- ◇ Yabancı bir şarkı gibiyim. Dinleyenim çok, anlayanım az.
- ◇ Yaş alacağınıza aklınızı başınıza alın, çok rica ediyorum.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 2

AYRILIRKEN

Ümit Yaşar Oğuzcan

Dinle sevdiğim, bu ayrılık saatidir!
Dünya var olalı beri çirkin ve soğuk.
Er geç içeceğimiz bir ilaç gibi,
Tadı dudaklarımızda acımsı, buruk.

Bu saatte gözyaşları, yeminler...
Boş bir tesellidir inandığımız.
Perde kapanıyor, film bitiyor işte
O hiç bitmeyecek sandığımız.

Görüyorsun, konuşacak bir şeyimiz kalmadı.
Sadece bakışlarımızda hüznün...
İşte ayrılık bu, hiç beklemediğimiz
O ikiz kardeşi ölümün.

Sigarayı söndür, kalkabiliriz.
On adım sonra yollarımız ayrılmalı.
Sakin ağlama ve bir şey söyleme bana!
İnsan ayrılırken bile büyük olmalı.

GÜNDEN AYRILIRKEN

Azra İzgi 7/B 112

Dinle teyzeciğim, bu ayrılık vaktidir!
Dünya var olduğundan beri hüznü ve soğuk.
Yoğurtsuz yiyeceğimiz sarmalar gibi,
Tadı dudaklarımızda acımsı, buruk.

Bu saatte "görüştürüz"ler, "bize de gelin"ler...
Boş bir bardaktır baktığımız.
Tabaklar boşalıyor, çay bitiyor işte
O hiç bitmeyecek sandığımız.

Bakıyorsun, konuşacak bir şeyimiz kalmadı.
Sadece sessizlikte hüznün...
İşte geldi o hiç beklemediğimiz
İkiz kardeşi Ümmü'nün.

Kahve yapma, kalkabiliriz.
Nakışlı halıda yollarımız ayrılmalı.
Kahve yapma ve lokum getirme bana!
Günden ayrılırken bile diyet yapmalı.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ 3

BANA SOR

Ahmet Selçuk İlkan

Uykusuz gecelerin
Sabahını bana sor.
Yarım kalan aşkımin
Eyyahını bana sor.

Bana sor yalnızlığı.
Ayrılığı bana sor.
Mutluluğu bilirsin.
Mutsuzluğu bana sor.

Yıkılan yuvaların,
Sonu gelmez yolların,
Yaşanmamış yılların,
Eyvahını bana sor.

Karşılıksız sevginin,
Vefasız sevgilinin,
Bomboş kalan bir elin,
Acısını bana sor.

BANA SOR

Elif Berra Yıldız 5/A 15

Yemeksiz gecelerin
Sabahını bana sor.
Yarım dolan midenin
Tatlısını bana sor.

Bana sor yemeği.
Açlığı bana sor.
Yemeği bilirsin.
Aç kalmayı bana sor.

Kırılan yumurtaların,
Sonu gelmez siparişlerin,
Pişmemiş yemeklerin
Eyvahını bana sor.

Mercimeksiz bükmenin,
Köftesiz ekmeğin,
Bomboş kalan bir midenin
Açlığını bana sor.

ŞEHİRLERİN BOĞUCULUĞU

Tuana Türk 7/B 33

Şehirde yaşamak güzel bir şey! Sağlık imkânlarından kolayca yararlanabiliyoruz, kafelerde vakit geçirebiliyoruz ama bazen bunlardan sıkılabiliriz. Canımız hiçbir şey yapmak istemiyor, trafikten bunalıyoruz, gürültüden bunalıyoruz. O zaman binaların arasından çıkmak istiyoruz; işe gitmemek, kendimizi eve kapatmak istiyoruz. Ani duygu değişimleri yaşıyoruz. Bu, bazen hepimizde oluyor. Önemli olan, sürekli bu ruh hâlinde kalmamak, bu bunalımı aşabilmek. Bunun için sevdiğimiz aktiviteleri yapmak, sevdiklerimizle vakit geçirmek bize iyi gelebilir. Bunalımdan çıkmak için kendi yöntemlerimizi de bulabiliriz.

BİLGİ YARIŞMASI

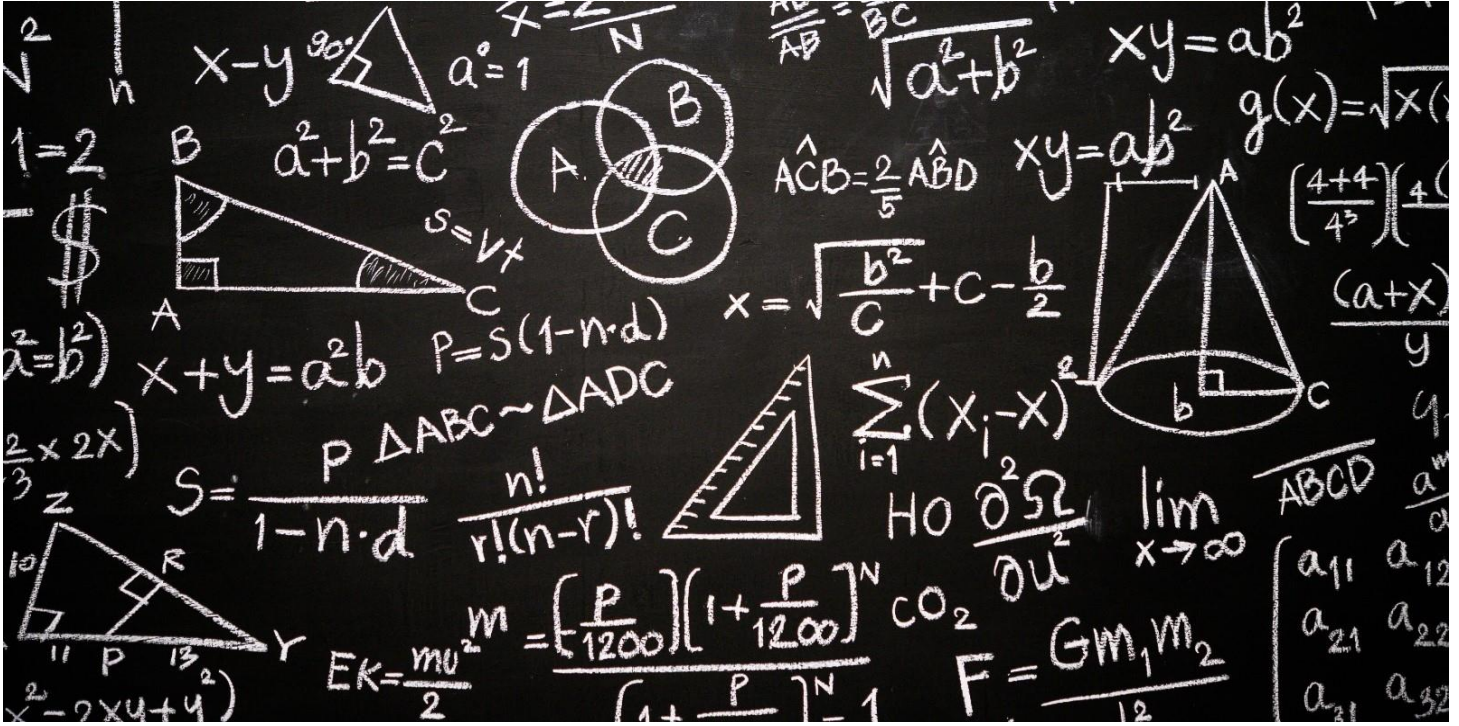
Tuana Türk 7/B 33

4. sınıfın 2. döneminin sonlarına doğruydum. Öğretmenimiz bizi 2. dönem boyunca bir bilgi yarışmasına hazırlamıştı. Çok heyecanlıydım. Her şubeden birer kişi olmak üzere toplam üç kişiydik Nihayet yarışma günü geldi. Yarışma salonuna vardık yarışmaya yedi okul katılıyordu. Salona girdiğimizde heyecanımız daha da arttı. Öğretmenlerimiz bizi yarışacağımız masaya götürdüler. Her okula birer tane poşet dosya kaplı kâğıt, tahta kalem ve peçete verdiler. İlk soruları dağıttılar. Başlama düdüğü ile üçümüzde neredeyse irkildik. Hemen soruyu açıp okumaya başladık. Yarışma heyecanı ile ilk soruyu yanlış cevapladık ama sonra toparladık. Yarışmada 4. olduk. 3. takım ile aramızda bir soruluk fark vardı, üçümüz de çok üzüldük. Öğretmenlerimizle okulumuza geri döndük.

OKUMAK VE DERS ALMAK

Tuana Türk 7/B 33

Okumak her ilkökul mezununun yapabileceği bir eylemdir. Bence önemli olan, okuduğunu en iyi şekilde anlayabilmek, okuduğu şeyle ilgili çıkarımlarda bulunabilmek, ders çıkarmak ve bu dersleri hayatın uygulamaya çalışmaktır. Bence en iyi dersleri Nasrettin Hoca'nın fıkralarından alabiliriz. Nasrettin Hoca fıkralarında empati, hayvan ve doğa sevgisi gibi birçok konu vardır. Biz iyi bir okuyucu isek bunları fıkralardan çıkarmalı ve hayatımıza da uygulayabilmeliyiz.

ŞİİR SAATİMİZ 2

NURETDİN HOCA'M

Eylül Koç 10/A Proje Sınıfı

Çok severdi matematiği,
Öğrencilerine yardım etmeyi.
Isıttı gülüşü tüm bahçeyi.
Tertemizdi kocaman kalbi.

Herkese yardım etmeye çalışırdı.
İnsanlar onu iyi kalbi ile tanırırdı.
Sonra bir gün kaybettik hocamızı.
Tüm ışıklar sönmeye başladı.

Hüzün doldu taşı okulumuz.
Çok üzdü bizi sizin yokluğunuz.
Sanmayın ki sizi unuturuz.
Size sevgimiz hep sonsuz.

23 NİSAN

Sümeyye Kılınç 5/A Hafızlık 205

Yine geldi 23 Nisan.
İlan edildi çocuklara bayram.
Renklendi çocuklar,
Mahalleler, sokaklar.
İşte o beklenen an geldi.

Üst üste eğlencelerle
Çocuklar sevindi.

Nisan gelince sevinir çocuklar.
İster hepsi 23. gününü.
Sadece çocuklar değil,
Aynı zamanda büyükler de sevinir.
Ne güzeldir 23 Nisan!

BİR ANLIK PARILTI: MUTLULUK

Ayşenur Topkoç 7/B 115

Mutluluk belki de yaşama sebebimiz olan duygudur. Her insanda ayrı yeri olan mutluluk bizim temel ihtiyaçlarımızdandır. Mutluluk kişisel deneyimlere ve değer yargılarına bağlıdır. Peki, nasıl mutlu oluruz? "Mutluluğun sırrı mutluluğu aramaktansa onu yaşamaktır." demiş James Allin. Yani eğer ağaçtan meyve toplamak istiyorsak fakat boyumuz yetmiyorsa sandalyeyi beklemek değil sandalyeyi taşımaktır. Yani mutluluk için emek gerekir. Zaman da kıymetli. Sen sandalyeyi boş verip boyunun uzamasını bekleyemezsin. Bu, sadece zamanı boş harcamış olmaktır. Bazı insanlar kurtuluş olarak görür mutluluğu fakat mutluluk bir varış noktası değil yolculuktur; yorulmadığımız, susamadığımız, dinlenme ihtiyacı duymadığımız... Hayat da öyledir zaten, bir yolculuktur, Yolu sevmeyenlere sevdiren bir yolculuk... Bir anlık parıltıdır, mutluluğu fark etmeyiz ama ömür boyu sürer o. Sonuç olarak mutluluk bir hedef değil anılarımızın ve deneyimlerimizin toplamıdır. Bu nedenle mutluluğu bir yolculuk olarak görmek, hayatın tadını çıkarmamıza yardımcı olur.

MUTLULUK ARANABİLİR Mİ?

Ayşenur Topkoç 7/B 115

Bir ülkenin çok uzaklarında bir orman varmış. Bu orman diğer ormanlardan çok farklıymış. Çünkü bu ormandaki hayvanlar yaşamlarını kendi seçiyorlarmış. Yani mutluluğu ya da mutsuzluğu... Bu ormanda sadece krallar mutluymuş. Kralların görevi de bu orman halkını mutlu etmekmiş ama hiçbir kral bu halkı mutlu edememiş. Ne çok güçlü bir aslan ne çok hızlı bir çita ne bilge bir baykuş mutlu edebilmiş bu orman halkını.

Bir gün gelmiş ve kral olarak bir kaplumbağa seçilmiş. Halk kaplumbağayı güçsüz, yavaş, zayıf ve küçük olduğu için istememiş. Hatta Onun krallığını kabul etmeyenler ormandan bazıları göç etmiş.

Bir gün kaplumbağa halkı çağırmış ve şöyle demiş: "Halkım! Siz mutluluğun nasıl bir özgürlük olduğunu düşündünüz mü?"

Halk şaşırarak ve yavru bir tavşan el kaldırmış: "Sizce biz neden mutlu değiliz?"

Kral gülmüş ve cevap vermiş: "Bak, sen bir ağaçtan meyve topluyorsun ama boyun yetişmiyor, ne yaparsın?"

Tavşan cevap vermiş: "Annemin sandalye getirmesini beklerim." İşte bil ki o sandalyeyi kimse getirmeyecek, demiş kaplumbağa.

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 1) "Kırmızı çizgimdir." diyebileceğiniz kuralınız (tavriniz, duruşunuz) nedir?

- *Asla dağınık duramam.
- *Eşyalarımın izinsiz dokunulamaz.
- *Kelimeler düzgün telaffuz edilmelidir.
- *Kimse bana emir cümleleriyle konuşamaz.
- *Kimse beni (boş yere) uykumdan uyandıramaz.
- *Kimse benim dış görünüşümle dalga geçemez.
- *Kimse benim kargomu açamaz.
- *Kimse benim şalımı bozamaz.
- *Kimse benim zevklerimi küçümseyemez.
- *Kimse bilgisayarımın dokunamaz.
- *Kimse dolabımı elleyemez.
- *Kimse hiçbir şeyimi izinsiz alamaz.
- *Kimse masamın üzerindeki eşyalara dokunamaz.
- *Kimse tuttuğum takıma laf edemez.
- *Muhtacın ve mazlumun yanında olunmalıdır.
- *Odama her zamanlı derli toplu tutarım.
- *Şakanın dozunu kaçırarakla ilişkimi keserim.
- *Telefonuma kimse dokunamaz.
- *Zulme sessiz kalınmaz.
- *Beni kötüye yönlendiren biriyle arkadaş olmam.
- *Her gün bir saat kitap okurum.
- *Kimse bana "cüce" diyemez.
- *Kimse bana gıcıklık edemez.
- *Kimse beni yargılayamaz.
- *Kimse benim düşünce özgürlüğüme karışamaz.
- *Kimse benim kitabıma dokunamaz.
- *Kimse benim yerime oturamaz.
- *Kimse benimle dalga geçemez.
- *Kimse çantamı kurcalayamaz.
- *Kimse eşofmanıma laf edemez.
- *Kimse kitabıma dokunamaz.
- *Kimse saçıma laf edemez.
- *Kimse yalan söylememeli.
- *Odama izinsiz girilmez.
- *Oyunda mızıkçılık yapılmaz.
- *Telefona bakarken mutlaka süre sınırı koyarım.
- *Tesettürüme laf yok!

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 2) "İyi insan" size göre nasıl tanımlanabilir?

- *Ahlâklı, dürüst
- *Bana güzel yolu seçtiren, benim arkamda duran
- *Beni mutlu eden
- *Bir işe kalkışırken kimseyi üzmemeye çalışan
- *Çalışan, çabalayan, iyiliksever
- *Dürüst, adaletli, şefkatli
- *Dürüst, saygılı akıllı, kıbar
- *Hep yanımda olan, beni koruyan
- *Herkese iyi davranan
- *İç de, dış da iyi olan
- *İnsanları olduğu gibi kabul eden, onları sevip sayan
- *İyilik yapmayı seven
- *Kendini övmeyen
- *Merhametli olan
- *Paylaşmayı bilen, bencillik yapmayan
- *Saygılı, güvenilir, güler yüzlü
- *Yardıma ihtiyacınız varken hiç düşünmeden yardım eden
- *Zor günümde yanınızda olan
- *Arkadaşını yarı yolda bırakmayan
- *Beni mutlu edecek, doğru sözlü ve dürüst
- *Beni seven, bana hediye alan
- *Cömert, hoşgörülü, merhametli
- *Doğru sözlü, ahlâklı
- *Dürüst, merhametli, şefkatli ve hayvanları seven
- *Hatalarını anlayabilen, mutlu
- *Her ne olursa olsun hep yanında duran
- *Hoşgörülü, nazık, sevecen, güvenilir
- *İnsanlara karşı iyi kalpli olan
- *İyi günde, kötü günde yanımda olan
- *Kalp kırmayan, hile yapmayan
- *Kimsenin hakkına girmeyen
- *Mutlu, ahlâklı, imanlı
- *Saygılı olan ve düzgün konuşan
- *Yaptığı iyiliği övmeyen
- *Yardımsever, cömert, mütevazı

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 3) "Her gün yiyebilirim veya içebilirim" dediğiniz yemek veya içecek hangisidir?

*Arabaşı	*Baklava
*Bamya	*Biber dolması
*Çiğ köfte	*Çorba
*Domates çorbası	*Dondurma
*Döner	*Dürüm
*Ekşili ayran	*Et
*Fındık ezmesi	*Hamburger
*İskender	*Kabaklı börek
*Karnabahar	*Karnabahar kızartması
*Karnıyarık	*Kaşarlı pide
*Kayseri yağlaması	*Keşkek
*Lahmacun	*Makarna
*Makarna salatası	*Mantı
*Mercimek bükmesi	*Mercimek çorbası
*Muzlu pop kek	*Nohutlu pilav
*Patates	*Patates kızartması
*Patso	*Pırasalı bükme
*Pirinç pilavı	*Pizza
*Puding	*Sarma
*Spagetti	*Tandır çorbası
*Tarhana çorbası	*Tavuk döner
*Tavuk eti	*Tavuk köftesi
*Traliçe	*Yağlama
*Yaprak sarması	*Yoğurt noodle

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 4) "Asla arkadaş olmam." dediğiniz kişi(lik) hangi özellikleri taşır?

*Alıngan	*Asosyal
*Bencil	*Cimri
*Gıcık	*Hep kendisinin haklı olduğunu düşünen
*İkiyüzlü	*İnatçı
*Kendini beğenmiş	*Kibirli
*Kin tutan	*Lauball
*Ön yargılı	*Saygısız
*Sinirli	*Soğuk
*Sözünde durmayan	*Şımarık
*Tutarsız	*Üşengeç
*Yalancı	*Zorba

Soru 5) "Beni çok sinirlendirir." dediğiniz hitap veya hitaplar hangisidir?

*Aşko	*Bebişko
*Bebitom	*Caniko
*Cüce	*Hanım kız
*Kanka	*Kepçe yüz
*Kısa	*Kuzum
*Küçük hanım	*Of ya
*Sevgi pıtırıcı	*Tatlım

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 6) "Şunu çok iyi yaparım." dediğiniz şey (iş, beceri) nedir?

*Birisinin taklidini yapmak	*Ezber yapmak
*Hızlı mesaj yazabilmek	*İlahi okumak
*İnsanları sinir etmek	*Kek yapmak
*Kur'an-ı Kerim okumak	*Mısır patlatmak
*Motor sürmek	*Mutlu ve neşeli kalabilmek
*Origami yapmak	*Para harcamak
*Pasta yapmak	*Paten sürmek
*Paşetle sarma sarmak	*Pugb oynamak
*Puding yapmak	*Resim çizmek
*Satranç oynamak	*Sır tutmak
*Şarkı söylemek	*Uzun yolculuklarda eğlenmek
*Voleybol oynamak	*Yakan top oynamak
*Yüzmek	*Zeka oyunları oynamak

Soru 7) Birini tanımak için sorduğunuz özel bir sorunuz var mı?

*En sevdiğin aktivite nedir?	*En sevdiğin dizi hangisidir?
*En sevdiğin film hangisidir?	*En sevdiğin kitap hangisidir?
*Hangi rengi seversin?	*Hangi tür şarkıları seversin?
*Hayattaki amacın ne?	*Hiç yalan söyler misin?
*Ne tür yemekleri severdin?	*Sana nasıl güvenebilirim?
*Sinirlenince birilerine bağırır mısın?	

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 8) Anlatırken hâlâ duygulandığınız, "Bir günlüğüne bile olsa tekrar yaşasam." dediğin bir çocukluk hatıranız var mı?

- *Abimle iyi anlaştığımız günler
- *Ailecek kamp yaptığımız gün
- *Ailemin doğum günümde bana bisiklet aldığı gün
- *Akrabalarımın her yıl yaptığımız piknik günleri
- *Altı yaşımdayken yaşadığım Hidrellez günü
- *Anaokuluna başladığım gün
- *Anneannemin yanında olduğu günler
- *Arkadaşlarımla beraber iftara kadar oyun oynadığım günler
- *Babamın (doğum günüm için) paten aldığı gün
- *Beş yaşımda ilk kez dondurma gördüğüm gün
- *Bir ablanın bana, "Çok güzel çillerin var." dediği gün
- *Bütün apartmanca pikniğe gittiğimiz gün
- *Dedemin vefatından önce evin önünde eğlenip mangal yaptığımız gün
- *Dedemle bisiklete bindiğimiz günler
- *En iyi arkadaşımınla gezmeye gidip kaybolduğumuz gün
- *Eskiden ailecek tatile gittiğimiz gün
- *Evden habersizce çıkıp parka oynamaya gittiğim gün
- *Eve ilk evcil hayvan aldığımız gün
- *Hafızlığa başladığım gün
- *Hafızlığa başladığım gün
- *İlkokulda aşı olduğumuz gün
- *İlkokulda bütün sınavlardan 100 alınca öğretmenimizin bizi yemeğe götürdüğü gün
- *İlkokulda öğretmenimin bana dondurma aldığı gün
- *İlkokuldayken sınıf başkanı olduğum için öğretmenim karne görüşüne "Başkanımlı!" diye başlayan bir not yazdığı gün
- *İzmir'i gezdiğimiz, vapura bindiğimiz ve martılara simit attığımız gün
- *Köyde kuzenimle parka gittiğimiz gün
- *Köyde sülalecek pikniğe gittiğimiz gün

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 8) Anlatırken hâlâ duygulandığınız, "Bir günlüğüne bile olsa tekrar yaşasam." dediğin bir çocukluk hatıranız var mı?

- *Kur'an-ı Kerim okumaya geçtiğim gün
- *Kuzenimle tatlı yaptığımız gün
- *Kuzenlerimi korkutmaya çalışırken kapıya çarptığım gün
- *Kuzenlerimle İstanbul'a gittiğimiz gün
- *Küçükken kuzenlerimle anneannemin yaptığı pizzayı mutlu mutlu yediğimiz günler
- *Okula başladığım günlerde babaannemin beni okula getirip götürdüğü günler
- *Rahmetli dedemi kızdırıp sonra ondan özür dileyip ona elma verdiğim gün
- *Sekiz yaşımdayken ailecek doğum günümü kutladığımız gün
- *Tükenmez kalemın mürekkebinin tattığım gün

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 9) Bugüne kadar aldığınız en işe yarar tavsiye neydi?

- *Anne sözünü tut!
- *Arkadaşlarına saygılı davran!
- *Asla pes etme!
- *Bir dostun olsun, bin dosta bedel.
- *Bu hayatta herkesin ikinci bir yüzü vardır, sene daha bunu görmedin.
- *Çalış, sadece kendin için çalışırsın, başkası için değil.
- *Çalışan hiçbir zaman kaybetmez.
- *Çok çalışmak değil, verimli çalışmak önemlidir.
- *Düştükten sonra pes edip orada durmamalısın. Düştüğün yerden kalkmayı bilmelisin ki hayatın acımasızlığı seni yanıltmasın.
- *Düzenli ol!
- *Hafız ol!
- *Hayal gücünü kontrol edebilen insan başarılı olur.
- *Hep kendin ol, kimseye özenme!

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİMİZİN CEVAPLARIYLA HAYATA DAİR SORULARIMIZ

Soru 9) Bugüne kadar aldığınız en işe yarar tavsiye neydi?

- *Her şey çalışarak olur, asla pes etme!
- *İki kere değil, karşıdaki gibi düşün!
- *İnsan, hayatını değil arkadaşını seçer.
- *İnsanlara bakmadan onları yargılama. Hayatın en büyük suçudur bu.
- *Mutlu olacağın bir mesleği oku!
- *Mükâfata erişmek için çalışmak gerek.
- *Paragraf sorularını (test) çözmeye 8. sınıftan önce başlamalısın.
- *Sen her zaman kendin ol!
- *Sınavlara kitaptan değil not çıkartarak çalışmak daha faydalıdır.
- *Yeni tanıştığın birine hemen güvenme!

Soru 10) Bir hatayı affetme süreciniz nasıl geçer?

- *Affetmem, hata bir seçimdir.
- *Aynı hatayı tekrar yapmayacağına emin olasıya beklerim.
- *Bana yapılanları düşünürüm.
- *Baştan başlayıp aynı hatayı yapmayacağına inandırmalı.
- *Hatasının farkına varıp pişman olmalı ve tekrar güvenimi kazanabilmeli.
- *Kendimi sorgularım.
- *Kendisini affettirmek için çaba göstermeli.
- *O kişi hatasını kabullenirse affederim.
- *Onun özür dilemesini beklerim.
- *Onunla yüzleşirim.
- *Ömür boyu sürer.
- *Önce sinirlenir içimden mırıldanırım. Sonra "Neyse herkes hata yapar." derim.
- *Özür dilemeli ve bana Eti Karam almalı
- *Trip atarım.

HAYATIMIZ VE SUSKUNLARIMIZ

Hatice Betül Işık 7/B 97

İçimizde kalan düşünceler, duygular çiğ gibi üzerimize düşer. Biz sustukça büyürler, içimizde kalan onca güzel duygu bir çiğın parçası olur. Düşüncelerimizi, duygularımızı anlatmamak ağzımıza zincir vurmamıza neden olur. İnsan bazen içinde yaşamak ister duygularını, gemisi rotadan şaşmasın diye.

Hayatta ayakları üzerinde sınırsız duran o insan olabilsin diye onca yazar, şair suskunluklarını, hatalarını, hayatı yazarlar. Suskunluklarımız ilhamımız olur. Durgun sulardaki umut olur. İnsanlar çekinirler, ya benim fikrimi sevmez ya da duygularımı doğru bulmazlar diye. Oysaki elmas her zaman elmadır. Onların şekli, boyutu değil değeri önemlidir. Sonuçta elması elmaslıktan çıkaran şekli veya boyutu değildir. Şekle veya boyuta biz "zevk" diyoruz zaten. Duygular, düşler, düşünceler, hayaller bir zincire bağlı kalmamalıdır. Onlar içimizde kalmaması diye bir düşünce paylaşmıyorum. Sadece umut ışıkları sönmessin diyorum çünkü umut biterse ışıklarımız söner.

Sustuğumuz, içimize kapandığımız zaman duygularımız hazinenin altında kalmış mücevherlere benzer. Suskunlarımız iç dünyamızdaki bizi dinlemeye, kendi dünyamıza şans verebilir. Bu şansını doğru kullandığımızda belki sıkıntılarla, hatalarla dolu dünyadaki bizi bir kenara bırakıp elmas kadar temiz kendimizle bizi tanıştırır. Sustuğumuzda kendimizi ifade edemediğimiz zamanlar kendimizi savunuruz aslında. Dış dünyada olmasa da bizdeki hazineye bir duygu, bir düşünce daha eklenir. Bizimse bu hazineyi ağzına kadar doldurmak yerine onu doğru şekilde kullanmamız gerekir.

Sonuç olarak suskunluklarımız bize ait duygularımızdır. Onlara şans vermeyi, iç dünyamızı keşfetmeyi unutmamalıyız.

TALİHSİZ GÜN

Raziye Fidan 7/A 17

Hava diğer günlere göre oldukça sıcaktı. Kabanımı alıp ceketimin önünü açarak kalabalıklardan ayrılmış yoluma devam ediyordum. Havanın bu kadar sıcak olacağını bilemedim. Yanımdan geçen arabalara aldırmadan yolda yürümeye devam ettim. Arkamdan gelen mavi arabanın kornasıyla irkilip yoldan kaldırıma doğru geçtim. Yolda olduğumu bile unutmuştum. Keşke kabanımı olmasaydım. Bu sıcakta ofise kadar nasıl yürüyecektim? Bu hızla gitmeye devam edersem toplantıya geç kalacaktım. Yanıma hiç para almamışım, eğer yanıma para almış olsaydım taksiye biner giderdim. Sıcakta pişecektim neredeyse. Parkta bir çeşme gördüm. Hemen su içmek istedim ama su değildi. Bu yüzden içemedim. Yorgun argın yoluma devam ettim.

Toplantım saat 10.00'da başlayacaktı ve şu an saat 9.30'du. Nasıl yetişecektim? Hızlı hızlı yürümeye başladım ki ayağım taşa takıldı ve düştüm. Elimdeki dosyalar yere düştü. Hemen yerden kalktım, toparlandım, yoluma devam ettim. Bugün gerçekten çok talihsizim diye geçirdim içimden. Aklım toplantıdaydı, bu toplantı çok önemli bir toplantıydı, eğer geç kalırsam kötü şeyler olabilirdi.

Sonunda ofise geldim, toplantının yapılacağı odaya gittim ama kimse yoktu. Toplantıya neden kimse gelmemişti yoksa geç mi kalmıştım? Tam o sırada temizlikçi geldi, bana pazar günü neden ofise geldiğimi sordu. Evet, günleri karıştırmıştım, bugün pazardı. Toplantı ise yarın saat 10.00'da idi.

KAR ZAMANINDAKİ KAZA

Ayşenur Özдіlek 7/B 3

Bir gün biz köyden dönerken kar yağmaya başladı. Kar yağmadan önce de yağmur yağıyordu, o yüzden yollar buz tutmuştu. Bizim arabanın kar lastiği yoktu, o yüzden araba çok kaydı, en sonunda babam bir araca vurdu. Çekici çağırdık yarım, saat sonra çekici geldi, çekicinin de sadece iki lastiği kış lastiğiymiş. Zor da olsa arabayı çıkardılar ve çekicinin arkasına bağladılar. Yolumuzun ilerisinde bir bayır vardı. Oradan çıkarken bizim arabanın lastikleri yandı, araba dumandan gözükmüyordu. Bizim araba bir şekilde zor da olsa o bayırı çıktı. Ben çekicideydim. Çekici de çok zor çıktı, çıkarken bir tekerleği uçuruma gitti. O bayırdan sonra yollar açılmıştı ve evimize zor da olsa dönebilmiştik.

AYRILIKLAR VE HAYATIMIZ

Ayşe Naz Demir 7/B 21

Ayrılıklar bazen acı verir, bazense sevindirir ama o sevinç buruk bir sevinçtir. Ayrılık sonrasında yas tutarız ama nedeni kendimizi onsuz yaşamayacağımıza inandırmamızdır ve en küçük onsuzluk bize yas tutturur. Onu unutmak için onunla anılar edindiğimiz yerlerden uzak durmaya çalışırız veya ona ait en küçük anıyı tahammülsüzleşip yok etmeye çalışırız. Bu, öfkeli ayrılıklardır. Bazense onun anılarına sahip çıkıp, o anılara sarılıp ağlamak isteriz. Anılar geçirdiğimiz yerlerde saatlerce oturup onu hatırlamak isteriz. Bu da hüzünlü ayrılıklardır.

Okul biter, en güzel anlar geçer, arkadaşlarımızdan ayrılırız ama yola devam edip yeni arkadaşlar ediniriz. Bazen Yeni sayfalar açmalı, bazense yeni bir yaşam kurmalıyız. Ayrılıkları yanlış iliklenen gömlek düğmesi gibi tek bir yanlışta her şey mahvolmasına değil yazı yazarken yanlış yazdığımız yeri silip devam etmeye benzetmeliyiz. Bazı ayrılıklar yıllar kazandırır tek bir sözle, bazı ayrılıklar yıllar alır ömrümüzden tek bir sözle ama hayat durup toparlamamızı beklemez. Su gibi akıp gider. Bazen bu sorunları o suya bırakmalıyız ama o su bazen içmemiz için önümüze sunulabilir. Zaman bazen yara bandı, bazen dönüp dolaşıp onu önümüze koyan bir oyun çarkı olur. Bazen unuturuz, gideriz. Bazen en unutkan akıl bile hatırlar. Sürekli başlangıçlar yapıyoruz çünkü ayrılıklar ve başlangıçlar bir paranın iki yüzü gibidir. Dünya herkesi kırar, Dünya herkesi kırar ama bazıları kırıldıkları yerden güçlenir.

KIRK YIL HATIRI VAR

Ayşenur Topkoç 7/B 115

Ne çok içecek var! Bazıları içimizi ısıtır, bazıları kalbimizi. Mekâna, kişiye göre değişir. İçtiklerimiz aynı ruhumuz gibi. Mesela çok sevdiğiniz bir arkadaşınızla buluştuğunuzda kahvesinden, çayından salebine kadar içer, konuşur, hasret giderirsiniz ama çok da sevmediğiniz biriyle bir bardak çay içer kalkarsınız. Çünkü o çayın ruhunuzu ısıtmayacağını bilirsiniz. İnsanlar maddi bir şey beklerler küçük iyilikler yapsalar bile ama bazı insanlar aramak yerine bulurlar aynı kahvenin, çayın, salebin ruhumuza getirdiği o mükemmel ilaç gibi bulurlar hemen ve unutmazlar. Çünkü onlar unutulmaz olmuştur. Ne dememiş ki atalarımız içecekler üzerine ama dedikleri bir şeyi de ben söyleyeyim size: "Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı vardır." Eee, neymiş? "Yapılan küçük iyilikleri unutma!" diyor atalarımız. İç dostunla kahveni, iyileştir ruhunu. Eeee, kırk yılınız var daha nasıl olsa.

AKROSTİŞ ÇALIŞMALARI 2

Elif Nisa Yılmaz 5/A 4

Yine geldi nisan ayı.
İnsanlar tekrar bayrak astı.
Renklendi dünya,
Masmavi gökyüzü.
İnsanlar mutlu.

Ülkeyi sardı neşe.
Çevre yeşerdi.

Nehirler canlandı.
İlle de nisan ayı...
Sen de mutlu ol.
Atatürk'ü de an bugün.
Nisanda ne mutlu oluyor insan!

Emine Nur Nayır 8/A 107

İmam hatipli olmak,
Maneviyatla durup taşmak,
Allah'ın rızası için
Mescitlere koşmak...

Hitabeti güzel,
Aşk ile ibadet eder.
Tam bir Elif nesli.
İşte imam hatipli!
Pes etmez, çalışır.
Layığıyla başarır.
İşte imam hatipli!

O ruhu hisseden,
Layığıyla yerine getiren,
Mazlumun yanında.
Allah'ın sevgili kulu
Kalbi güzel imam hatipli...

5. SINIFA KAYDOLACAK BÜTÜN ÖĞRENCİLERİMİZE MÜJDE!

2025-2026 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILINDA 5.
SINIFA KAYDOLUP OKULUMUZA DEVAM EDEN
BÜTÜN ÖĞRENCİLERİMİZE DE BU YILKİ 5.
SINIFLARIMIZ GİBİ 9 AY BOYUNCA BURS
VERİLECEKTİR.